

BONCASZTALRA

*„Amit szemeddel sejtessz,
szíveddel várd ki azt...”*

Az ujjaim még szokják a szikét,
mintha ruhát metszenék, állott szövetet.
Boncolásra, remélem, majd valami olyat kapok,
aminek az íráshoz is köze van,
még csak a kéz környékén, de már úgy hiányzik.
Egy jó preparátum elkészítése
40-50 munkaóra.
Lelket nem, azt sokkal tovább tart.
Maró formalin, kopott zománcú tálcák
– az utam, új otthonom.
Ezt választottam, a húson át,
mostantól évekig.
Arra kell mennem, amerre a legnehezebb,
mindig a legnagyobb ellenállás felé.

Csak ne én lennék az, aki ellenáll,
és ne futna minden olyan mélyen.*

*Rita most XX éves, én tizenkilenc,
szívem szerint kölyök vagyok, legfeljebb kamasz.